Alimenta za dobu od narození nemanželského dítěte do dne podání žaloby o otcovství a placení alimentů musí platiti žalovaný, třeba v té době opatřila tu výživu na žádost matky osoba třetí.

Žalobě o uznání otcovství a placení alimentů nezletilému X. ode dne narození běžících proti námitce žalovaného, že jich poskytla na žádost nemajetné matky osoba třetí, okr. soud vyhověl.

Na odvolání žalovaného, v němž uplatňuje důvod nesprávného posouzení v tom, že alimenty pro praeterito nebyly uplatněny onou osobou, kteráž na jich náhradu má nárok dle § 1042. o. z. obč., odvolací soud změnil rozsudek I. stolice částečně tím, že žalobní prosbu, týkající se alimentů za dobu ode dne narození do dne podání žaloby zamítl a útraty odvolací navzájem zrušil z těchto

důvodů:

Co se předně alimentů za dobu do podání žaloby přisouzených týče, stává skutečně žalovaným namítané nesprávné právní posouzení a to z toho důvodu, že alimenty pro praeterito nebyly uplatněny onou osobou, kteráž na náhradu jich má nárok a to buď pěstounkou neznámého jména v žalobě uvedenou, aneb alespoň matkou samou, kterouž by k uplatnění nároku toho oprávněnou považovati možno bylo. Žalobce sám na alimenty pro praeterito nároku nemá, přisouzením jich žalobci nebyl by žalovaný zbaven povinnosti je eventuelně ještě jednou platiti oné osobě, která výživu nezl. žalobci poskytla. Že žalovaný námitku tu nepřednesl během ústního jednání, nemění ničeho na právu dodatečného jejího uplatnění cestou odvolání, jelikož se jedná o zákonné předpisy, jejichž platnosti ani jedna ani druhá strana vzdáti se nemohla a nemůže, a při jichž nezachování soudu v každém stadiu procesu oprava je volná.

Musel proto rozsudek v tom ohledu v odpor vzatý změněn býti a dle zásady § 1042. vš. obč. z. žalobci nepříslušící nárok na alimenty pro praeterito oduznán býti.

Dovolání žalující strany nejvyšší soud vyhověl, naříkaný rozsudek II. stolice změnil v části změňující v ten způsob, že rozsudek soudu procesního v této části obnovil.

Důvody:

Spočívá na omylu právním, když soud odvolací část žalobní prosby, týkající se výživného od narození žalobcova až do dne žaloby zamítá proto, že alimenty byly poskytnuty předem osobou třetí.

Neboť i tyto alimenty tvoří zákonný nárok žalobcův (§ 166. ob. z. obč.), poněvadž nárok ten byl založen jeho narozením a nebylo třeba jej zjišťovati teprve na základě jiných konkretních okolností.

Nemanželský otec jest na všechen způsob povinen platiti, na přetřes může brána býti toliko otázka, kdo jest oprávněn domáhati se tohoto zaplacení, ježto dotyčné náklady byly zatím, jak jinak není ani možno, hrazeny se strany třetí.

Stalo-li se to na účet nemanželského dítěte, pokud se týče na základě opatření poručenstva nebo se schválením tohoto na základě opatření nemanželské matky, pak jest i dítě samo oprávněno k pohledávání.

Byly-li však náklady hrazeny nemanželskou matkou nebo k poukazu a za jejího ručení osobou třetí, pak je ovšem zavazující poměr ze zákona plynoucí dle § 1042. ob. zák. obč. posunut.

V tomto případě nebyly však tvrzeny skutečnosti příslušné, najmě žalovaný v řízení sporném nenamítal, že by žalobce nebyl oprávněn k pohledávání.

Tato námitka, vznesená teprve v řízení odvolacím, nezasluhuje ani dle § 482. c. ř. s. povšimnutí a to tím méně, přihlíží-li se ku právě řečenému.

Domnívá-li se však soud odvolací, že v této příčině přichází v úvahu toliko posouzení právní, postrádá o to opřené zamítnutí dotyčné části prosby žalobní oprávněnosti právě proto, že se k tomu nedostává skutkového procesního podkladu.

Přednesení žaloby, k němuž bylo poukázáno, takovým podkladem není. Značíť v pravdě toliko, že nemanželská matka dítěte byla nucena svěřiti dítě osobě jiné v opatrování a že tato ž á d á na to — s výhradou náhrady od jeho sploditele — měsíčních 20 K.

Tím nikterak není řečeno, že by se matka dítěte zavázala platiti náklady sama, nebo že by pěstounka náklad ten hradila dle § 1042. ob. z. obč.

Spíše sluší toto přednesení pojímati v ten smysl, že pěstounka žádá zaplacení od poručenstva, a že toto tedy žádá za odsouzení žalovaného za tím účelem, aby zapravilo dluh žalobcův.

Chování se žalovaného během sporného řízení nasvědčuje tomu dosti jasně, že to pojal ve stejném smyslu.

Na základě těchto úvah bylo vyhověti dovolání opřenému o č. 4. § 503. c. ř. s. a obnoviti v tom bodě rozsudek soudce prvého.

(Rozh. z 8./6. 1911 Rv III 299/11.)

Dr. Fr. H o d á č st.

Rušení držby chodníku novostavbou.

Žalobkyně S. jest vlastnicí domku č. 68 v židovské obci v N. Rousinově, který se nalézá v pořadí s jinými 33 domky průčelím do Široké ulice žid. obce, spojující N. Rousinov s okresní silnicí, vedoucí do St. Rousinova. Poslední z oněch domků náleží židovské obci. As v r. 1909 prodala křesťanská obec N.-Rousinovská, která jest vlastnicí pozemku, ležícího vedle onoho posledního domku, z tohoto